

Георги Ангелов
Молитвата на Волон

„... после да дойде безумният кървав Април,
после да дойде и Янтра с водите си стръмни.
Да сварим, се моля – да сложим под Турско фитил.
И сит на покорство, светът ни тогава да гръмне.
Но нехае селякът. Кротува. От гнет доубит,
до харман не подгъва из нивите агови крак,
вечер във кръчмата псува и ляга пребит,
а когато заспи, не сънува байраци, а впряг.
А ние сме още във Гюргево. Още е зима.
С България, милата, само ледът ни дели.
През този на Дунава хиляди пътища има,
онзи – в душите – само със кръв се топи.
Готов съм за смърт и дано някой ден ме намери.
Но дойде ли, Боже – спаси ме от гняв и от студ:
нека не видя как в тъмното водят потеря
българи с брадви в ръцете...“

И Господ го чу.

КРАЙ

© Георги Ангелов

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9792>]